

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 787/2017

05.09.2017. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Драгана Аћимовића, Радослава Петровића и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Марином Радосављевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободанке Стојановић, поднетом против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1391/16 од 06.04.2017. године, у седници већа одржаној 05.09.2017. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Слободанке Стојановић, поднет против правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1391/16 од 06.04.2017. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Нишу 5К 2049/13 од 22.07.2016. године, окривљени АА, оглашен је кривим због извршења кривичног дела недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које је осуђен на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци. Окривљени је обавезан да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности наведене пресуде, под претњом принудног извршења. Истом пресудом, окривљеном је изречена мера безбедности одузимање ватреног оружја и муниције и то једног пиштоља марке „...“ са ознаком ..., калибра 9 мм, са оквиром и 7 метака калибра 9 мм, сходно члану 348. став 6. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Кж1 1391/16 од 06.04.2017. године, делимичним усвајањем жалбе Основног јавног тужиоца у Нишу, преиначена је пресуда Основног суда у Нишу 5К 2049/13 од 22.07.2016. године, у делу одлуке о кривичној санкцији, тако што је Апелациони суд у Нишу, окривљеног АА, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ, за које је наведеном пресудом оглашен кривим, применом члана 4, 42, 45, 54, 56. тачка 3) и 57. став 1. тачка 4) КЗ осудио на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која

ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује у ... у улици ..., са применом електронског надзора, које окривљени не сме напуштати осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова, самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне издржава у Заводу за извршење казне затвора, док су жалба Основног јавног тужиоца у Нишу у осталом делу, као и заједничка жалба окривљеног и његовог браниоца адвоката Слободанке Стојановић и жалба браниоца окривљеног, адвоката Мирослава Ристића, одбијене као неосноване, а првостепена пресуда у непреиначеном делу потврђена.

Против наведене правноснажне пресуде Апелационог суда у Нишу Кж1 1391/16 од 06.04.2017. године, захтев за заштиту законитости, благовремено је поднела бранилац окривљеног АА, адвокат Слободанка Стојановић у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, а због повреде закона из члана 439. тачка 3) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји поднети захтев, преиначи побијану другостепену пресуду и окривљеном изрекне блажу кривичну санкцију – тако што ће му утврдити казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци и истовремено одредити да се иста неће извршити, ако окривљени за време од 1 (једне) године не учини ново кривично дело.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажном пресудом против које је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног у захтеву за заштиту законитости истиче повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП и у вези са тим наводи да је другостепени суд, одлуком о кривичној санкцији повредио закон, тиме што је погрешно применио одредбу члана 57. став 1. тачка 3) КЗ, када је повећао и окривљеном изрекао строжју казну затвора у трајању од 1 (једне) године, у односу на казну затвора у трајању од 6 (шест) месеци, коју му је изрекао првостепени суд, правилно примењујући одредбу члана 57. став 1. тачка 4) КЗ.

Међутим, по налажењу овог суда, изнети наводи захтева за заштиту законитости се не могу прихватити као основани, а из следећих разлога:

Одредбом члана 56. тачка 3) КЗ прописано је да суд може учиниоцу кривичног дела изрећи казну испод границе прописане законом или блажу врсту казне, кад утврди да постоје нарочито олакшавајуће околности и оцени да се и са ублаженом казном може постићи сврха кажњавања.

Одредбом члана 57. став 1. тачка 4) КЗ прописано је да када постоје услови за ублажавање казне из члана 56. тог законика, суд ће ублажити казну у овим

границама: ако је за кривично дело као најмања мера казне прописан затвор од две године, казна се може ублажити до шест месеци затвора.

Одредбом члана 348. став 4. КЗ је прописано да ко неовлашћено носи предмете дела из става 1. и 2. овог члана, казниће се затвором од две до дванаест година.

Одредбом члана 45. став 5. КЗ је прописано да ако учиниоцу кривичног дела изрекне казну затвора до једне године, суд може истовремено одредити да ће се она извршити тако што ће је осуђени издржавати у просторијама у којима станује, уколико се с обзиром на личност учиниоца, његов ранији живот, његово држање после учињеног дела, степен кривице и друге околности под којима је дело учинио може очекивати да ће се и на тај начин остварити сврха кажњавања.

Полазећи од наведеног, а како је окривљени АА, изреком побијане другостепене пресуде Апелационог суда у Нишу, за кривично дело недозвољена производња, држање, ношење и промет оружја и експлозивних материја из члана 348. став 4. у вези става 1. КЗ за које је првостепеном пресудом Основног суда у Нишу оглашен кривим, осуђен на казну затвора у трајању од 1 (једне) године, која ће се извршити у просторијама у којима окривљени станује, са применом електронског надзора, очигледно је из другостепене пресуде, да је суд правилно применио закон одлучивши о кривичној санкцији, јер се приликом одмеравања казне окривљеном, кретао у законом прописаним границама ублажавања казне за предметно дело, дакле, правилно примењујући одредбу члана 57. став 1. тачка 4) КЗ, како је наведено и у изреци другостепене пресуде, а не одредбу члана члана 57. став 1. тачка 3) КЗ, како то неосновано бранилац истиче у захтеву.

Из напред наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде на основу члана 491. став 1. ЗКП.

Записничар-саветник
Марина Радосављевић,с.р.

Председник већа-судија
Јанко Лазаревић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић